

İçi Boş Kütük Otel

Yavuz DEMİRKIRAN

İçi Boş Kütük Oteli

Yavuz DEMİRKİRAN

Rosie Rakun ve erkek kardeři Rusty, yaşlı meşe ağacının altındaki sıcak yuvalarında yaşıyorlardı. Bir sabah, çayırdaki yatan dev bir içi boş kütük buldular. Üç ayı boyunda ve bir fiç kadar yuvarlaktı. “Bak!” diye bağırdı Rusty, koyu renkli gözleri parlıyordu. “Bunu bir orman oteline dönüştürebiliriz!” Rosie gülümsedi, kehribar rengi gözleri ışıldıyordu. “Hayvan konuklar için düzinelerce minik odayla!”

Rusty mavi iş önlüğünden bir kalem çıkarıp bir yaprağın üzerine plan çizdi. Rosie kırmızı boyun bağını bağladı ve küçük kahverengi çantasına anahtarları koydu. İçi boş kütüğü temizlediler ve yosunla yapraklardan minik yataklar yaptılar. “Her odanın bir penceresi olmalı,” dedi Rusty, küçük yuvarlak delikler oyarak. “Ve her konuğa sıcak bir karşılama gerek,” dedi Rosie, kapı önüne pürüzsüz bir çakıl taşı koyarak.

Gün batımına doğru, içi boş kütük oteli hazırды. Rosie ağaç kabuğundan yapılmış bir tabela astı: “İçi Boş Kütük Oteli'ne Hoş Geldiniz.” Rusty, konukların çalması için küçük bir zil ekledi. Girişte beklediler, kabarık halkalı kuyrukları heyecanla sallanıyordu. “İlk kim gelecek?” diye fısıldadı Rosie. Tam o sırada, ağaçların arasından tak-tak-tak sesi yankılandı. Kırmızı tepeli bir ağaçkakan kütüğün üzerine kondu.

“Merhaba!” dedi ağaçkakan, küçük yuvarlak gözlüklerini düzelterek. “Ben Bay Gagalı. Uzaktan geldim ve gece için bir odaya ihtiyacım var.” Rosie onu sıcak bir şekilde karşıladı. “İlk konduğumuzsun! Birinci Oda tamamen senin.” Ona küçük bir anahtar verdi. Bay Gagalı sarı atkısını kabarttı ve içeri atladı. “Ne güzel bir otel!” diye cıvıldadı. “Sabah erkenden kalkıp ağaçlarda davul çalacağım.”

Sonra gri örgü battaniyeye sarınmış, Uykucu adında küçük altın renkli bir fındık faresi geldi. “Çok uykum var,” diye esnedi, uzun bıyıkları seğiriyordu. “Sessiz bir köşeye ihtiyacım var.” Rosie onu girişten uzakta, İkinci Oda'ya götürdü. “Burada huzur ve sessizlik bulacaksın,” dedi yumuşak bir sesle. Uykucu leylak rengi uyku şapkasına kıvrıldı ve hemen uykuya daldı. “Teşekkür ederim,” diye mırıldandı. “Çok nazıksın.”

Çok geçmeden, cıvıl cıvıl ve enerji dolu bir sincap ailesi geldi. “Üç odaya ihtiyacımız var!” dedi Anne Sincap, kuyruğu seğiriyordu. “Ve meşe palamutlarımızı koyacak bir yer.” Rusty onlara Üçüncü, Dördüncü ve Beşinci Odaları gösterdi. “Meşe palamutları kapının yanındaki oyuğa konabilir,” dedi. Sincaplar cıvılayıp kıkırdayarak ortalıkta koşturdular. “Bu otel mükemmel!” diye bağırdılar. Ama gürültü Uykucu'yu uyandırdı, başını uzatıp yorgun göründü.

Ertesi sabah erkenden, Bay Gagalı davul çalmaya başladı. Tak-tak-tak-tak! Keskin siyah gagası kütüğün hemen yanındaki bir ağacı gagalıyordu. Fındık faresi Uykucu gri battaniyesiyle kulaklarını kapattı. “Çok gürültülü!” diye ciyakladı. Sincaplar da şikâyet etti. “Bu gürültüyle uyuyamayız!” diye cıvıladılar. Rosie aceleyle dışarı çıktı. “Lütfen, Bay Gagalı,” dedi nazıkçe, “biraz sonra davul çalabilir misiniz?”

Bay Gagalı şaşırmış göründü. “Ama ben her zaman şafakta davul çalarım!” dedi. “Ben böyle uyanıyorum.” Sincaplar homurdandı ve Uykucu iç çekti. Rusty başını kaşdı. “Belki davul çalmak için daha iyi bir yer bulabiliriz,” diye önerdi. “Yatak odalarından uzak bir yer.” Bay Gagalı tüylerini kabarttı. “Rahatsızlık vermek istemem,” dedi. “Ama başka nereye gidebilirim?” Bütün konuklar aynı anda konuştu ve kimse dinlemedi.

Bir sonraki sorun öğle yemeğinde ortaya çıktı. Sincaplar ana salonda kovalamaca oynamak istiyordu, ama Uykucu orada kestirmeye çalışıyordu. “Şşşt!” dedi Uykucu. “Çok gürültölüsünüz!” Sincaplar kırılmış göründü. “Biz sadece eğlenmek istiyoruz!” dediler. Sonra Bay Gagalı kütüğün üzerinde davul çalışı yapmak istedi ve sincaplar oyuk yankısının çok yüksek olduğunu söyledi. Herkes tartışmaya başladı. Rosie ve Rusty birbirlerine baktılar. “Bir plana ihtiyacımız var,” dedi Rusty.

O akşam, Rosie ve Rusty bir kütüğün üzerine oturup düşündüler. “Misafirperverlik düşündüğümden daha zormuş,” dedi Rusty, çizgili kuyruğunu ovuşturarak. “Herkes farklı şeyler istiyor.” Rosie başını salladı. “Herkes adil davranan kurallara ihtiyacımız var.” Rusty'nin önlüğünden bir yaprak ve kalem çıkardı. “Her konunun neye ihtiyacı olduğunu dinleyelim.” Bütün konukları bir araya çağırdılar ve sordular: “Burada sizi ne mutlu eder?”

İlk konuşan Bay Gagalı oldu. “Kimseyi rahatsız etmeyeceğim bir davul çalma yerine ihtiyacım var.” Uykucu fısıldadı: “Sessiz bir odaya ve kestirmek için sakın bir köşeye ihtiyacım var.” Sincaplar söze karıştı: “Oynamak için alana ve meşe palamutlarımız için bir yere ihtiyacımız var.” Rosie her şeyi yazdı. Sonra dedi ki: “Paylaşım kuralları koyalım.” Rusty ekledi: “Mesela sadece kahvaltıdan sonra davul çalmak ve kovalamacayı dışarıda oynamak.” Konuklar yavaşça başlarını salladılar.

Rosie kuralları büyük bir yaprağa yazdı ve kapının yanına astı. “Birinci Kural: Karanlıktan sonra sessizlik saatleri.” “İkinci Kural: Kovalamacayı salonda değil, dışarıda oynayın.” “Üçüncü Kural: Kahvaltıdan sonra uzaktaki ağaçta davul çalmak.” “Dördüncü Kural: Kestirme köşesini ihtiyacı olan herkesle paylaşın.” Gülümsedi. “Ve Beşinci Kural: Bir şey sizi rahatsız ederse, nazıkçe konuşun.” Bay Gagalı gözlüklerini düzeltti. “Bunlar adil görünüyor.”

Ertesi sabah, Bay Gagalı uzaktaki ağaçta davul çaldı. Tak-tak-tak! Uykucu sessiz odasında huzur içinde uyudu. Sincaplar dışarıda kovalamaca oynadı, daldan dala atlayarak. Uykucu ana salonda kestirmek isteyince, sincaplar parmak uçlarında yanından geçti. “Düşünceli olduğunuz için teşekkür ederim,” dedi. Bay Gagalı kahvaltı tohumlarını herkesle paylaştı. “Bu kurallar hepimizi daha mutlu ediyor,” diye cıvıladı. Rusty sırtıttı. “Rosie'nin fikri işe yaradı!”

Günler geçtikçe, İçi Boş Kütük Oteli gezgin hayvanların gözde mekânı oldu. Nazik rakun ev sahipleri ve adil kuralları hakkında haberler yayıldı. Yeni konuklar geldi: utangaç bir kirpi, konuşkan bir mavi alakarga ve bir tarla faresi ailesi. Rosie her birini sıcak bir gülümseme ve küçük bir anahtarla karşıladı. Rusty daha fazla oda yaptı ve küçük bir yaprak kitap kütüphanesi ekledi. “Her konuk özeldir,” dedi Rosie.

Bir akşam, bütün konuklar hikâye dinlemek için ana salonda toplandı. Bay Gagalı uzak bir orman hakkında bir masal anlattı. Uykucu örgü battaniyesini üşüyen bir fareyle paylaştı. Sincaplar meşe palamutlu kurabiyeler ikram etti. Rosie ve Rusty mutlu konuklarına baktılar ve gurur duyular. “Misafirperverliğin sabır gerektirdiğini öğrendik,” dedi Rosie. “Ve adalet,” diye ekledi Rusty. “Ve biraz nezaket herkesin kendini evinde hissetmesini sağlıyor,” dedi Uykucu, uykulu bir gülümsemeyle.

İçi Boş Kütük Oteli hâlâ çayırdadır ve ormanın her yerinden gelen gezginleri ağırlıyor. Minik odaları her zaman kahkahalar ve hafif horultularla dolu. Paylaşım kuralları kapının yanında asılı, o ilk yoğun haftanın hatırası olarak. Rosie anahtarları çantasında tutuyor ve Rusty yeni fikirler için kalemmini hazır tutuyor. Ve her konuk, nezaketin en güzel karşılama olduğunu bilerek sıcacık bir kalple ayrılıyor.